

[Aage Fogh.]

tigst muligt understrege, at jeg ikke forstaar, at de Konservative møder frem med Forslag om at hjælpe denne Mand. Jeg nægter ikke, at der kan være enkelte Tilfælde, hvor Hjælp er berettiget, men det er ikke rigtigt at give Støtte til en Mand, der har forpagtet i 1932 under de Vilkaar, jeg her har omtalt, naar der nu har været Prisstigning gennem 4 Aar.

Der er vist andre Ting, der kunde være Grund til at tage op til nærmere Belysning, men jeg skal ikke fordybe mig nærmere i det, dog er der en enkelt Ting, som jeg ikke kan lade være med at henlede Opmærksomheden paa, det er den Oplysning, vi har faaet gennem Bilag 12, hvor der findes en Sammenligning mellem den Spændvidde, der er mellem Ejendommenes Salgspris og Vurderingen til Ejendomsskyld.

Det viser sig for det første, at der er overmaade store Variationer, men det viser sig ogsaa, at navnlig i et Amt har man en ualmindelig stor Spændvidde, idet man i Haderslev Amt i Perioden 1932—35 ligger med Spændvidder varierende fra 19 til 26 pCt. Det vil altsaa sige, at Ejendommene er betalt med ca. 1/4 mere, end de er vurderet til. Det viser det urimelige, jeg tør vel ogsaa sige det uanstændige i, at vi ikke alene der, men ogsaa i det øvrige Land — det er jo et Forhold, vi kender andre Steder fra — opretholder en Tilstand; hvor man vurderer paa en Maade til Skattesvarelse og paa en helt anden Maade, naar man vurderer til Optagelse af Laan. Det forekommer mig, at de Oplysninger, der her er fremkommet, i høj Grad understreger Betimeligheden af, at vi snarest muligt gik over til kun at foretage een Vurdering, der saa skulde gælde, hvad enten den skulde tjene som Grundlag for Skat, for Laans Optagelse, for Fordeling af Svinekort, eller hvad Ejendomsskyldvurderingen nu anvendes til. Det er urimeligt, ja, uanstændigt, at man opretholder disse forskellige Vurderingsmaader. Jeg siger selvfølgelig ikke dette som en Bebrejdelse i Anledning af de Eksempler, der er fremme her, det er noget, vi kender fra hele det øvrige Land, men jeg benytter Lejligheden til at gøre opmærksom paa, at det burde man have ændret.

Jeg ønsker ogsaa at føje til i samme Forbindelse, at — jeg havde nær sagt naturligvis — det Amt, der har den største Spændvidde mellem Salgspris og Vurdering, er det Amt, der tilsyneladende har størst Brug for Kriseforanstaltninger. Det er dernede, hvor man har haft den lave Vurdering og den høje Salgspris i Relation til

hinanden, at man har kunnet gøre størst Brug af de Støtteforanstaltninger, der her er Tale om.

Jeg havde haabet, at Partierne havde kunnet enes om at gennemføre Forslaget her til Støtte for det sønderjyske Landbrug, og det er derfor med Beskæmmelse, jeg har set, at Det frie Folkeparti og Det konservative Parti nu kappes om, hvem der kan stille jeg havde nær sagt de mest umulige Forslag. Jeg maa indrømme, at Det frie Folkeparti ikke har ladet sig lumpe af de Konservative. De er gaaet en Streg videre, selv om de Konservative er naaet vidt. Jeg forstaar sandelig, at Det konservative Folkeparti har fundet Anledning til at gøre opmærksom paa i Betænkningen, at det, de her stiller Forslag om, slet ikke maa forveksles med deres principielle Standpunkter, for principielt har de andre helt, helt andre Standpunkter end dem, de gaar ind for her. Men jeg har ogsaa Indtryk af, at man saa samtidig har sagt, at skal der være Gilde, saa lad der være Gilde, og saa lad os tage saa meget med som muligt. Og saa er de naaet dertil fra konservativ Side, at man siger til Landmændene dernede: Uanset, hvordan I har det, uanset, hvordan Gælden er skabt, skal Staten alligevel overtage i hvert Fald 1/3 deraf.

Jeg savner egentlig kun een Ting, og det er, at man fra konservativ Side skulde have fundet en Mulighed for ogsaa at give Støtte til dem, der overhovedet ingen Gæld har. Det har man vel ikke kunnet finde ud af, og derfor er det vel ikke kommet med. Men jeg finder det urimeligt, at man gaar saa vidt i sine Forslag med Hensyn til Forholdene Syd for den gamle Grænse, naar man fuldkommen nægter Støtte efter samme Linier Nord for Grænsen, og jeg siger, at det er i hvert Tilfælde en Haan mod den store Part af danske Landmænd, der lever under lige saa vanskelige Forhold, opstaaet under lige saa urigtige Forudsætninger som de sønderjyske, naar man nægter dem al Støtte.

Der kan vel ikke være Tvivl om, at de Forslag, der her er stillet fra konservativ Side og fra Det frie Folkepartis Side, er man inden for Partierne fuldkommen klar over ikke vil kunne gennemføres. Om man ønsker dem gennemført, skal jeg ikke kunne udtale mig om i Øjeblikket. For vort Partis Vedkommende vil jeg gerne understrege, at vi ønsker i vid Udstrækning at være med til at støtte det sønderjyske Landbrug, idet vi helt ud kan tiltræde den Forudsætning, de sønderjyske Landmænd